

Κ2'ό κύριος Πρωθυπουργός 'στῆς μάγισσας τῆς Μαρκεῶς.

Φασ. — Τι φρίκη!.. με τῆ μάγισσα, κι'ό καπετὰν Λευτέρη.

Περ. — Σιγά σιγά ν'ἀκούσωμε και λέξι μὴν προφέρῃς.

(Ἄφρωναι παραστέκουν ἢ δὴ ξυλέησαι μούραις,
κι'ἡ μάγισσα τὸ χέρι
κυττάζει τοῦ Λευτέρη,
και κἀποτα τοῦ κόδε βαβελαιῆς Ἑλληνοκούραις.)

Μάγ. — Εἶσαι τὸ παιδί τῆς τύχης, σὲ φωνάζουε Σωτήρα,
κι'ἔχεις και'σὶν ἥλιο μοῖρα.

Εἶσαι μάγος, Λευτεράκη,
και με φλόγα και μεράκι
κάνεις μάγια σὸν κι'ἐμένα.

Ὅλα πρῖμα σοῦ πηγαίνου
και τ'ἀδύνατα θὰ γένου
δυνατώτατα γιὰ σένα.

Ἄπλωσε τὴν χέρα σου...
μὲ κι'ἡ Κρήτη σ'ἔταξε
λυτρωτὴν πολλάκις.

Τώρα' στὰς ἡμέρας σου
εἰς σ' ἄταρα πέταξε
κι'ὁ Καραμανλάκης.

Φασ. — Τὴν ἀκούσεε τὴν μάγισσα;

Περ. — Που διάβολο τὰ ξέρεσι!

(Ἡ μάγισσα κρυφομιλεῖ'σὶν καπετὰν Λευτέρη.)

Μάγ. — Εἶσαι ζάχαρη, γλυκύτης,
εἶσαι τῶν Ρωμηῶν μαγνήτης.
Λευτεράκης τ'ὄνομά σου,
και γλυκὸ τὸ γέλασμά σου,
κι'ὄλους τοὺς τραβῆς σιμά σου.

Πολλὰ θὰ γίνουε κανὴν
μὲς'σὸ Στρασκεράτο...
καρῆγγεῖλες και'σὸ Βουλκὰν
καράδι με τὸν Στράτο.

Περ. — Τι διάβολο!.. που τῆμαθε κι'αὐτὸ τὸ γεγονός;

Φασ. — Μυστήριον ἀληθινὰ και μένω κεχηνῶς.

Μάγ. — Ἄριθμὸς ἐφτά,
ἐφθασαν λεφτά,
Ἄριθμὸς ὀκτώ,
νέο θωρηκτό.
Ἄριθμὸς ἐνιά,
ὄρσα πὰ πανιά.

Περ. — Τί σημαίνου τάχα τοῦτα,
που λαλεῖ περὶ τοῦ Στόλου;

Φασ. — Ἄκου μόνον τὴν μαρχοῦσα
και μὴ μ'ἐρωτᾷς καθόλου.

Μάγ. — Σὲ νόκτα σελήνοφωγῆ
καὶ λάλοι μάγοι καὶ μουγοὶ
χορεύουσι μὲ γέλοισι.

Καὶ προμαντεύουσι χρήματα,
κουβούκλιζα μὲ τὰ κλήματα,
καὶ φούρουσι μὲ καρβέλια.

Πάρετε, διαβόλοι βάζιζα,
κί' ἂν κυτάρωσι τὰ μάγισσιν
νέων μαγισσῶν καὶ μάγων,
κατ' αὐτάς ἀνυπερθέτως
πάει' στὰ λουτρά κί' ἔφίτος
ὁ μοναρχικὸς παράγων.

Μὰ τὰ μάγισσιν μου μιλῶν
καὶ γὰρ σένα, Δευτεράκη,
κί' ἔλα φανερὰ δ' ἄλλου
πῶς θὰ πῆς εἰς τὸ Λουτράκι.

Προφητεία τῆς Μάγισσης, ποῦ σὲ κάνουν ὀ σασιόσης.

Μάγ. — "Ακουσε καλὰ τὰ λόγια τῆς κοκκίνας Μαριγῶς...
μὲς στῆς δόξης τὸ λαμίνι
ἕνας κἂν δὲν ἴ' ἀπομῆνη,
ποῦ δὲν θάβηαι Στρατηγός.

Σὲ Συμβούλια θὰ στέλλουσι σπαθοφόρους Ὑπουργετα
ἀνευ δικηρῶσις.
ἀποτάξις μὲ συντάξις, διὰ πάσους ἀργία
καὶ δι' ἀπολύσεως.

"Ὅλο καὶ παραπομπὰς
σὲ Συμβούλια μεγάλας,
καὶ ματιῶν ἀναλαμπὰς
καὶ σὲ σύννεφα καθόλα.

Πήσεις πρὸς τὸν οὐρανόν,
ποῦ θὰ μείνουσι στὸν αἰθῶνα,
κί' ἔναι λῆαν πιθανόν
νά πετᾶξη κί' ἡ χελώνα.

"Ὁ νόμος πάντων βασιλευδῶν θὰ μὲνη καὶ λατρεία,
πλὴν μὲτ' αὐτοῦ κί' ἡ τράπουλα θὰ φαίνεται κυρία.
"Ὁ νόμος πάντων βασιλευδῶν, μὲ χαρτοπαίκτην σπαταρῶ
κί' ἕνα παιδί θὰ σκοτωθῆ' στὸ πλάι τοῦ πατέρα.

Τὸ κράτος τοῦ νόμου
θὰ γίνη τοῦ πρῶτου,
κί' ἔδῃ μαχαίραις
κί' ἔκειτ' κομπουριστῶν
'στὴ μέση τοῦ δρόμου
θὰ ρίχνουσι ἀλάλους
μικροὺς καὶ μεγάλους.

Κηδεύεις θάγετε πολλὰς,
καὶ Ρήγας, Ντάμας καὶ Βαλέξ
τὸν νόμον θὰ τρομοκρατῆ,
κί' ἐκείνουσι, ποῦναι δυνατοὶ
ἔπου νικῶν ἀμαχητῶν,
θὰ τοὺς πηγαίνῃ ριπτιῶν.

Μὲς' στὴν δρᾶσιν τοῦ Βαλέ καὶ τῆς Ντάμας καὶ τοῦ Ρήγκ
δράματα τιμῆς φρικτὰ θὰ συμβαίνουσι οὐκ ὀλίγα.
Τούτῃ θάβηαι καὶ τοῦ μέρητι καὶ τοῦ φερτυτοῦ σαράκι,
κί' ἔλους φόβος θὰ συνέξη.

κί' ἀπὸ καθενὸς μεγάλου καὶ μικροῦ καλαμοθῆζι
ἔσπιλη τιμὴ θὰ τρέξη.

Εἰς ἡμέρας μεγαλείων
ἡ τιμὴ πάντων ζευζέκη
θὰ σὰς γίνεταὶ τομποῦρι.

Καὶ σὲ κάθε Μασουλετον
ἀγαλμα Τιμῆς θὰ στέκη
μὲ μπαλτὰ καὶ μὲ κομποῦρι.

(Ἔβηε τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἡ δαιμονοφίλης,
ὅταν ὁ Φασουλῆς
ὡσὲν δραπέτης ἔξαρνα κἄποιο Βλακοκομῆου
τῆς λέγ' εἰς ὄρος ἀφελῆς
κυρὰ Μαρία δὲν μὰς λῆς
καὶ κἄτι περὶ τῶν ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου.)

Μάγ. — "Ὁ Τσιριμῶκος ἔδρασκεταὶ σὲ τῶσις φασαρίας
καὶ γὰρ τῆς ἔδρας τῆς κενάτις ζῆτατ' πληροφορίας.

Φασ. — Θὰ σκεπασθοῦν τοὺλάχιστον τὸν ἔφτεινὸ τὸν χρόνον
μεγάλαις ἔδραις καὶ σεμνῆς,
γὰρ νὰ μὴ φαίνονταὶ γυμνατῶν
ἀπὸ ἄντροπῆ καὶ μόνος;

Μάγ. — Γί' αὐταίς παρατρεγῶματα, γί' αὐταίς πολλῶν πηλά-
κί' Ὑπουργικὰ Συμβούλια μπορετὶ νὰ γίνουσι κί' ἄλλα. [λα,
Φασ. — Πότε κί' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ πῶς θὰ πάρη τέλος;
Μάγ. — Κί' ὁ Τσιριμῶκος ἀγνοετὶ κί' αὐτὸς ὁ Βενζέλος.

Φασ. — Μὰ σὺ δὲν ξερίεις νὰ μαζ' πῆς σὺν μάγισσα μεγάλην;
Μάγ. — Αὐτὸ καὶ κάθε μάγισσας γασόνει τὸ κεφάλι.
Ῥώτησα καὶ τὴν μάννα μου νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν,
κί' ἡ μάννα μου μ' ἐκτύπησε καὶ μοῦτε πικροκοῦθη.

Ῥώτησα καὶ τὸν κύρη μου κί' ἐκεῖνος δὲν γνωρίζει,
καὶ κουκουβάγια μάγισσα σὶ αὐτὰ μου ψιθυρίζει
πῶς τούτ' ἡ πλάσις ἡ φαιδρά
τῶν ἱλαρῶν ἀγῶνων
δι' ἔδρας πάντοτε θὰ ὄρη
κί' ἐνέδρας ἀπογοῶν.

Φασ. — Βλέπω πῶς τίποτα καὶ σὺ δὲν ξερίεις, κακομοῖρα.
Μάγ. — Γί' αὐταίς τῆς ἔδρας τῶν Ρωμηῶν βουκὴ καὶ κάμπος
κί' ἐρώτησα τὸ ζῶτικὸ καὶ κάθε μάγο πρῶτο, [πῆσα
κί' εἶπαν πῶς μὲ τῆς ἔδρας τῶν παντοῦ θὰ κάνουν κρότο,
καὶ θάβηαι μέγα ζήτημα καὶ πρῶτον ἐν τοῖς πρῶτοις
ἡ τῶν ἔδρων κενότης
κί' ἀκάλυπτος γυμνότης.

Σὺ κάλυψέ τας ὁ τὸ πᾶν ἀποκαλύπτων, Χρόνος...
τοιαῦτα τοῦ ἔρατεινῆ,
κί' ἴκουσθη λέγουσα φωνῆ;
τὰ σῦκα τὰ καλλίτερα κορυδίνου θὰ τὰ τρών.

(Τότε δὴ τὸ ἔφρανη κατὰμαυρο ποῦλι,
κί' ἔδρων ἀντήχει κρότος κί' ὀ λειθὸς ἀνετράπη,
ἡ δὲ κυρὰ Μαρία σεμνὸς τοῦ Φασουλῆς
ἐθώπευσε τὴν ἔδραν, κί' ὁ Φασουλῆς ἐντράπη.)

Καὶ κερματῶσι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τὰ νόθα τέκνα, σύγγραμμα τὰ μέλα νομικῶν
συμφωνῶν μὲ τὸ Δίκαιον τὸ Μουσουλμανικόν.
Στακματιῶδης Λάζκαρος συνέγραψεν ἐμφορῶν,
ὁ δημοσιογράφος μας καὶ νομικὸς συγχρόνος.